

Doporučení diplomové práce k obhajobě

Úkolem studentky bylo komplexní kostýmní řešení opery *Madame Butterfly* od Gicoma Pucciniho

Studentka si vybrala operu *Madame Butterfly*, kvůli příležitosti prozkoumat japonskou kulturu, která v opeře kontrastuje s principy kultury angloamerické. Předmět zkoumání byl zvolen z upřímného zájmu, z fascinace krásou japonského umění a s podezřením, že za estetickými kvalitami se asi skrývají i další „šifrovaná“ sdělení.

Správně píše, že umění dálného východu přineslo „odklon od imitujícího a fotografického, směrem k dekorativnímu, jako plně uměleckému výrazu“. Píše také o vlivu japanismu na umělce Vídeňské secese. Věřím, že každý umělecký směr (byť na nějaký čas odvrhovaný například proto, že dekorativní se stává hanlivou nálepkou, téměř opakem uměleckého) ožívá očima nového mladého pozorovatele, který je schopen pochopit jeho sílu a zdroje a dokonce je třeba i nechat znovu zaznít ve své vlastní práci.

Studentka podrobně rozebírá divadlo Nó a Kabuki. Velmi to oceňuji, protože bez vlastního zážitku, jen z textů a fotografií a záznamů bylo jistě velmi náročné si tak stylizovaný druh divadla představovat.

V práci se objevují samostatné postřehy o vlivu japonského umění (jak výtvarného tak divadelního) na současné divadelní režiséry například Alvisa Hermanise nebo Roberta Wilsona.

„Vizuálně expresivní vyjádření je někdy třeba, aby v člověku zanechalo dojem a „odstříhlo“ ho od denního stereotypu. Autorka práce projevuje touhu nacházet podobnou tvarovou a barevnou rozmanitost i v evropském divadelním podání.

Studiem japonského tradičního oděvu, užitého umění i divadelních kostýmů inspirovaných Japonskem se přirozeně dostává až k přímým inspiracím (např. L. Fuller).

Dále se studentka věnuje samotné opeře a okolnostem jejího vzniku.

Konstatuje, že ač se Puccini snažil o její japonský charakter, zůstává v podstatě evropská a italská.

Nakonec se dostává k charakteristice jednotlivých postav, k tomu jak je ona sama vnímá. Inspirace divadlem Kabuki se projevila v kostymování sboru-příbuzných Cio-Cio-San.

Oceňuji jak se podařilo veškeré předchozí získané inspirace zužitkovat při tvorbě vlastních návrhů. Největším úskalím bylo asi vyjádření rozdílnosti světa Cio-Cio-San a Pinkertona. Zvolený oděv Pinkertonův je pro naše oči už podobně „exotický“ (protože je dobový) jako oděv Cio-Cio-San.

Pinkerton (s tváří Pucciniho) tedy dostal alespoň sluneční brýle, tmavou barevnost a whisky do ruky.

Závěrečné kostýmní řešení nevybočilo příliš z tradičních mezí, není avantgardní, ale je poctivé, vychází z vlastních výtvarných sklonů a fascinací a troufám si říct, že něčím Pucciniho světu zcela odpovídá. Musím vyzdvihnout barevnost, která nezapře jak poctivé studium japonského oděvu, tak vlastní cit pro barvy.

Studentka prošla velmi profesionálně celou přípravou návrhů kostýmní výpravy, od podrobného studia všech inspiračních zdrojů až po realizaci jednoho z kostýmů.

Práci doporučuji k obhajobě se známkou B.

V Praze 10.6. 2019

Mgr. Kateřina Štefková